

Μ. Γκορπατσόφ - Πάπας Ι. Παύλος
Βοϊτύλα

ΒΑΤΙΚΑΝΟ Α.Ε.

Η ΥΛΙΚΗ - ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ» - ΒΑΣΗ ΜΙΑΣ «ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ» ΣΤΡΟΦΗΣ

Του **ΑΝΔΡΕΑ ΖΑΦΕΙΡΗ**

Θα ήταν περιττή η υπενθύμιση, ειδικά στο κόσμο της αριστεράς, ποιος ήταν (και είναι), διαχρονικά, **ο ρόλος του Βατικανού**. Όχι μόνο στους παρελθόντες αιώνες αλλά και στη πρόσφατη ιστορία (σχέση με φασισμό, ναζισμό, μαφία, ειδικός ρόλος στη περίοδο του Ψυχρού Πολέμου, Γιουγκοσλαβία κ.α.).

Ελάχιστα όμως είναι γνωστά σχετικά με τα **οικονομικά της Καθολικής εκκλησίας και τη σχέση τους** τόσο με τις πρόσφατες εξελίξεις στο εσωτερικό της όσο και με τη διαφαινόμενη **«στροφή της»** στις **«οικουμενικές αξίες»** της «αλληλεγγύης και της καταπολέμησης της φτώχειας» .

Πέρα από θεωρίες συνωμοσίας ένα **πέπλο μυστικότητας** σκεπάζει τις δραστηριότητες της Βατικανό Α.Ε.

Μπορούμε να σχηματίσουμε μια **αμυδρή εικόνα**, από τη κατάσταση στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία των ΗΠΑ, καθώς εκεί τα τελευταία χρόνια υπάρχει και η μεγαλύτερη **διαρροή στοιχείων** λόγω του τεράστιου αριθμού σκανδάλων που φτάνουν στα δικαστήρια. Σκάνδαλα οικονομικά ...αλλά όχι μόνο.

Στις ΗΠΑ λοιπόν-των 100 εκ. Καθολικών, το **1/12 του παγκόσμιου ποιμνίου** της Βατικανό Α.Ε.- ο **Economist** (και όχι κάποιο συνωμοσιολαγνικό έντυπο) εκτιμούσε ότι οι ετήσιες δαπάνες από την εκκλησία και τα πρόσωπα που ανήκουν σε αυτή ήταν (το 2010) περίπου **170 δισεκατομμύρια δολάρια** και τα Καθολική ιδρύματα απασχολούσαν πάνω από **1εκ. εργαζόμενους**.

Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης, την ίδια χρονιά, το 2010, **τα έσοδα της General**

Electric ήταν 150 δις δολάρια.

Μόνο στις ΗΠΑ λειτουργούσαν πάνω από **6.800 καθολικά σχολεία** (το 5% του συνόλου της χώρας) **630 νοσοκομεία** (11% της χώρας συν ένα παρόμοιο αριθμό μικρότερων εγκαταστάσεων υγείας) και **244 κολέγια και πανεπιστήμια**.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ίδιας εφημερίδας, οικονομικές μελέτες έδειχναν ότι ο μέσος Καθολικός «πελάτης-πιστός» δαπανούσε περίπου **10 δολ. ανά εβδομάδα** κατά μέσο όρο. Αν υποθέσουμε ότι το ένα τρίτο εκκλησιάζονται τακτικά, το ετήσιο εισόδημα από τα «παγκάρια» δε ξεπερνούσε τα **13 δις δολάρια**.

Τα υπόλοιπα **137 δις** προερχόταν από τις πάσης φύσης οικονομικές δραστηριότητες-**επιχειρήσεις της εκκλησίας**.

Τα τελευταία χρόνια όμως η εικόνα της οικονομικής ευμάρειας άρχισε να αλλάζει. **Εκατοντάδες σκάνδαλα** άρχισαν να φτάνουν στα δικαστήρια. Ήταν τέτοιου μεγέθους ο καταιγισμός ώστε **οκτώ επισκοπές** (συμπεριλαμβανομένων των ισχυρών επισκοπών των San Diego, Tucson και Milwaukee) κήρυξαν **άμεσα πτώχευση** και **άλλες 196** θα αναγκαστούν να κάνουν το ίδιο στη συνέχεια .

Για να καταλάβουμε το μέγεθος του προβλήματος είναι ενδεικτικό ότι ακόμη και η **JPMorgan Chase** έκλεισε τους λογαριασμούς της **Τράπεζας του Βατικανού** ύστερα από πιέσεις από το ίδιο το **Υπουργείο Οικονομικών των ΗΠΑ**.

Τα **οικονομικά σκάνδαλα** ήταν η μια πλευρά της κρίσης. Τεράστιο κόστος είχαν και οι περιπτώσεις **σεξουαλικής κακοποίησης**, που είχαν κοστίσει, μόνο στην αμερικανική εκκλησία, πάνω από **3 δις**. Χιλιάδες οι αξιώσεις αποζημίωσης που συνήθως κόστιζαν στην εκκλησία πάνω από **1εκ. ανά θύμα**.

Αλλά το κυριότερο ήταν ότι όλη αυτή η κατάσταση οδηγούσε σε μια κρίση εμπιστοσύνης εκ μέρους του πιστού ποιμνίου. Και εκκλησία όπου το ποιμνιο απομακρύνεται...

Μόνο τον πρώτο χρόνο έναρξης των σκανδάλων οι δωρεές από τους πιστούς μειώθηκαν κατά τουλάχιστον **20%**. Τα σκάνδαλα έπαιρναν τη μορφή χιονοστιβάδας που απειλούσε να επεκταθεί και στις υπόλοιπες Καθολικές χώρες.

Η επιλογή του σημερινού Πάπα έγινε σε μια περίοδο όπου τα θεμέλια της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας έτριζαν επικίνδυνα και επέβαλαν μια **διαφορετική επικοινωνιακή (και όχι**

μόνο) πολιτική. Η «διακριτική παραίτηση»-πρωτοφανής για τα Ρωμαιοκαθολικά έθιμα- του προηγούμενου Πάπα (για «λόγους υγείας») πιστοποιούν ακριβώς αυτό. Ο νέος Πάπας έπρεπε να είναι ένας **άλλος Πάπας**, «των φτωχών, της ειρήνης, της αλληλεγγύης». Με ένα profile ταπεινότητας, εγκράτειας και κοινωνικής ευαισθησίας. Μικρή σημασία έχει το παρελθόν του και οι σχέσεις του με το **στρατιωτικό καθεστώς του Χόρχε Βιντέλα, ένα από τα πιο απάνθρωπα καθεστώτα της Λατινικής Αμερικής** .

Η **επιλογή του προσώπου του Πάπα, και των «επικοινωνιακών-πολιτικών» χαρακτηριστικών που αυτός θα εκπέμπει**, είναι μια πολυσύνθετη διαδικασία που έχει να κάνει κάθε φορά με τις ανάγκες της περιόδου όπως αυτές τις αντιλαμβάνεται το Βατικανό. Χαρακτηριστική η επιλογή **του Πολωνού Wojtyla** (που έμεινε στην ιστορία ως **Πάπας Ιωάννης Παύλος II**) το 1978, που θεωρείται, όχι άδικα, ότι έπαιξε σημαντικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις στην Αν. Ευρώπη. Ποιός θυμάται σήμερα ότι τον είχε επισκεφθεί ο αρχιτέκτονας της **Perestroika, M. Gorbachev το 1989** και τον είχε χαρακτηρίσει *«ως την υψηλότερη ηθική προσωπικότητα στον κόσμο»;*

Ως γνωστόν ο Πάπας είναι αλάθητος. Η αριστερά;

Δημοσιεύθηκε στην iskra.gr με τον τίτλο: **BATIKANO A.E.**